

[A. Chr. Christensen.]

„Vi føler os derfor forurettet, hvis Staten overdrager Vandet til Digelaget, hvorimod vi finder det ganske i sin Orden, at Staten gratis overdrager alt, hvad der er og bliver tørlagt indenfor Dæmningen. Og vi vil tro, at enhver Rigsdagsmand og Lodsejer vil forstaa, at det er et berettiget Krav, vi her stiller, at vi faar Lov at fiske i Ulvedybet, som vi altid har gjort, saa længe der er Vand.“

Her ser vi altsaa, at Fiskerne kun ønsker, at Fiskeriet skal være frit, og det synes jeg er et berettiget Krav. Jeg vil derfor saa indtrængende, jeg kan, henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han vil træffe en Ordning, som tilfredsstillende alle Parter, nemlig den at overlade disse Arealer til Digelaget. Det er paa Foranledning af Lodsejerne, at disse eventuelle Værdier vil fremkomme. De to Dæmningsforetagender har rundt regnet kostet 940 000 Kr. Statens Tilskud har i alt været 440 000 Kr., medens Lodsejerne har betalt eller skal betale de 500 000 Kr. Og lægger vi hertil de store Vedligeholdelsesudgifter, som Lodsejerne ogsaa selv maa betale, bliver det langt den største Part, som disse har at betale, samtidig med at Staten har forbeholdt sig alt det indenfor Dæmningen, der ikke er matrikuleret. Det er dette, Lodsejerne finder er Uret og ikke stemmende med Statens Stilling ved andre lignende Dæmningsforetagender.

Det er en Sag, hvis Løsning trænger sig paa og vil gøre det mere og mere, efter som det ene Hundrede Tønder Land efter det andet indtages under Kultur. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister som praktisk Landmand vil lægge sig hindrende i Vejen for et saadant Kulturarbejde. Vi maa jo forstaa, at naar man sænker Vandstanden paa disse lave Engstrækninger, vil de flade Markjorder, som støder op derimod, faa langt bedre Afvandsforhold. Jeg vil derfor henstille, ikke blot til den højtærede Landbrugsminister, men til den høje Rigsdag at tænke over, hvilke Muligheder der her foreligger, naar denne Sag løses paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Dernæst har jeg en venlig Henstilling til den højtærede Trafikminister angaaende Broen over Limfjorden ved Aggersund. Sagen ligger for Tiden til Behandling i Hjørring Amdsraad. Naar den kommer tilbage derfra, er det Broudvalgets Mening at søge en Forhandling med Ministeren om Fremme af Sagen, og efter at vi nu har faaet Loven af 15. April 1930 om Tilvejebringelse af

Midler til særlige Vejarbejder, og denne Lov ogsaa omfatter Anlæg og Ombygning af Broer, er der her efter min Formening den mest passende Anvendelse for nogle af disse Penge. Det er jo i Virkeligheden et Stykke Landevej, der her mangler, til overordentlig stort Besvær for hele Trafikken, ikke alene fra de nærmeste Byer, men ogsaa for hele den gennemgaaende Trafik, da Færgeforholdene lader meget tilbage at ønske. Nattrafik er der saa at sige slet ikke Tale om. Dette gør, at al Forbindelsen mellem Norden- og Søndenfjords Sogne er yderst vanskelig.

Alle vore store Motororganisationer støtter da ogsaa Sagen, ligesom Andragendet er støttet af 24 Kommuner i Forstaaelse af, hvilken Betydning det vilde faa for Egnen deroppe, om vi fik en Broforbindelse ved Aggersund mellem Himmerland og Hannered. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister tage vel imod Udvalget, naar det igen søger Forhandling med Ministeren om Fremme af Sagen.

Broen er ifølge Tegninger og Beskrivelser anslaaet til at koste 1 150 000 Kr., hvorimod en Bro ved Løgstør med de samme Enhedspriser vilde koste 3 180 000 Kr. Broen ved Aggersund er derfor baade den billigste, og det er det mest naturlige Sted for Overførelse af Broen i Forbindelse med de nuværende Landeveje. Broen bliver saaledes ikke alene til Gavn for den paagældende Egn, men ogsaa en overmaade stor Lettelse for hele den gennemgaaende Trafik.

M. F. Mortensen: Der er under denne Finanslovbehandling af flere ærede Talere rettet Henvendelser til Regeringen for at faa Staten til at yde sin Støtte til Udvidelse og Forbedring af forskellige Havneanlæg. Selv om der derigennem stilles store Krav til Statens Finanser, vil jeg dog ogsaa gerne slaa til Lyd for, at disse Ønsker imødekommes i den Udstrækning, som skønnes forsvarelig, og som de finansielle Forhold tillader. Søfart og Fiskeri er her i Landet saa betydelige Erhverv, at det sikkert er rigtigt, at Staten yder sin Medvirken til Udvidelser og Forbedringer paa dette Omraade. Det er da ogsaa en Glæde at kunne notere, at den nuværende Regering har vist sin Forstaaelse heraf bl. a. ved at oprette et Ministerium for Søfart og Fiskeri, og at dette Ministerium allerede har udført et betydeligt Arbejde til Fordel for vor Fiskerbefolkning.

Jeg vil i denne Forbindelse rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri for deres Tilsagn om Støtte til Udvidelse af Grenaa Havn. Derigennem vil